

Parafia św. Augustyna

ISSN 2300-9233

ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa

MSZE ŚW.: dzień powszedni: 7⁰⁰, 8⁰⁰, 9⁰⁰, 18³⁰.

niedziela: 7⁰⁰, 8³⁰, 10⁰⁰, 11³⁰, 13⁰⁰, 18³⁰ i 19⁴⁵.

Spowiedź św. na każdej Mszy św.

Kancelaria: od wtorku do piątku w godz. 9⁰⁰ - 10⁰⁰; 16⁰⁰ - 17⁴⁵;
tel.: 22-838-30-95 (tylko w godz. urzędowania), fax. 22-636-69-55.

Konto parafii św. Augustyna: 56 1240 2063 1111 0010 0087 4213

III niedziela Wielkiego Postu

19 marca 2017 r.

LITURGIA SŁOWA

Wj 17,3-7; Ps 95,1-2.6-9; Rz 5,1-2.5-8; J 4,42.15; J 4,5-42

Jezus przybył do miasteczka samarytańskiego, zwanego Sychar, w pobliżu pola, które niegdyś dał Jakub synowi swemu, Józefowi. Było tam źródło Jakuba. Jezus zmęczony drogą siedział sobie przy studni. Było to około szóstej godziny. Nadeszła tam kobieta z Samarii, aby zaczerpnąć wody. Jezus rzekł do niej: Daj Mi pić! Jego uczniowie bowiem udali się przedtem do miasta dla zakupienia żywności. Na to rzekła do Niego Samarytanka: Jakżeż Ty będąc Żydem, prosisz mnie, Samarytanke, bym Ci dała się napić? Żydzi bowiem z Samarytanami unikają się nawzajem. Jezus odpowiedział jej na to: O, gdybyś znała dar Boży i wiedziała, kim jest Ten, kto ci mówi: Daj Mi się napić – prosiłabyś Go wówczas, a dałby ci wody żywej. Powiedziała do Niego kobieta: Panie, nie masz czerpaka, a studnia jest głęboka. Skądże więc weźmiesz wody żywej? Czy Ty jesteś większy od ojca naszego Jakuba, który dał nam tę studnię, z której pił i on sam, i jego synowie, i jego bydło? W odpowiedzi na to rzekł do niej Jezus: Każdy, kto pije tę wodę, znów będzie pragnął. Kto zaś będzie pił wodę, którą Ja mu dam, nie będzie pragnął na wieki, lecz woda, którą Ja mu dam, stanie się w nim źródłem wody wytryskającej ku życiu wiecznemu. Rzekła do Niego kobieta: Daj mi tej wody, abym już nie pragnęła i nie przychodziła tu czerpać. A On jej odpowiedział: Idź, zawołaj swego męża i wróć tutaj. A kobieta odrzekła Mu na to: Nie mam męża. Rzekł do niej Jezus: Dobrze powiedziałas: Nie mam męża. Miałas bowiem pięciu mężów, a ten, którego masz teraz, nie jest twoim mężem. To powiedziałaś zgodnie z prawdą. Rzekła do

Lud na pustyni zapragnął wody, tej dla ciała, by móc żyć. Staje z tym roszczeniem przed Mojżeszem, a ten czyni cud i wyprowadza ją ze skały. Samarytanka idzie do studni po wodę, tak jak to czyni każdego dnia, a tam spotyka Jezusa, który daje jej żywą wodę. Daje jej siebie, przywraca prawdziwe spojrzenie na własne życie. Woda od Jezusa nie tylko poi, ale i obmywa. Jezus staje się źródłem.

O. Tomasz Zamorski OP, *Oremus*

Niego kobieta: Panie, widzę, że jesteś prorokiem. Ojcowie nasi oddawali cześć Bogu na tej górze, a wy mówicie, że w Jerozolimie jest miejsce, gdzie należy czcić Boga. Odpowiedział jej Jezus: Wierz Mi, kobieto, że nadchodzi godzina, kiedy ani na tej górze, ani w Jerozolimie nie będziecie czcili Ojca. Wy czcicie to, czego nie znacie, my czcimy to, co znamy, ponieważ zbawienie bierze początek od Żydów. Nadchodzi jednak godzina, owszem już jest, kiedy to prawdziwi czciciele będą oddawać cześć Ojcu w Duchu i prawdzie, a takich to czcicieli chce mieć Ojciec. Bóg jest duchem; potrzeba więc, by czciciele Jego oddawali Mu cześć w Duchu i prawdzie. Rzekła do Niego kobieta: Wiem, że przyjdzie Mesjasz, zwany Chrystusem. A kiedy On przyjdzie, objawi nam wszystko. Powiedział do niej Jezus: Jestem Nim Ja, który z tobą mówię. Na to przyszli Jego uczniowie i dziwili się, że rozmawiał z kobietą. Jednakże żaden nie powiedział: Czego od niej chcesz? lub: Czemu z nią rozmawiasz? Kobieta zaś zostawiła swój dzban i odeszła do miasta. I mówiła tam ludziom: Pójdźcie, zobaczcie człowieka, który mi powiedział wszystko, co uczyniłam: Czyż On nie jest Mesjaszem? Wyszli z miasta i szli do

PLAN REKOLEKЦИИ PARAFIALNYCH

pod hasłem: **Bóg jest Miłością!**

Niedziela 19 marca – ostatni dzień rekolekcji

Nauki rekolekcyjne na Mszach świętych o godz.

8.30; 10.00; 11.30 oraz 13.00.

Niego. Tymczasem prosili Go uczniowie, mówiąc: Rabbi, jedz! On im rzekł: Ja mam do jedzenia pokarm, o którym wy nie wiecie. Mówili więc uczniowie jeden do drugiego: Czyż Mu kto przyniósł coś do zjedzenia? Powiedział im Jezus: Moim pokarmem jest wypełnić wolę Tego, który Mnie posłał, i wykonać Jego dzieło. Czyż nie mówicie: Jeszcze cztery miesiące, a nadejdą żniwa? Oto powiadam wam: Podnieście oczy i popatrzcie na pola, jak bieleją na żniwo. Żniwiarz otrzymuje już zapłatę i zbiera plon na życie wieczne, tak iż siewca cieszy się razem ze żniwiarzem. Tu bowiem okazuje się prawdziwym powiedzenie: Jeden siewca, a drugi zbiera. Ja was wysłałem żąć to, nad czym wyście się nie natrudzili. Inni się natrudzili, a w ich trud wyście weszli. Wielu Samarytan z owego miasta zaczęło w Niego wierzyć dzięki słowu kobiety świadczącej: Powiedział mi wszystko, co uczyniłam. Kiedy więc Samarytanie przybyli do Niego, prosili Go, aby u nich pozostał. Pozostał tam zatem dwa dni. I o wiele więcej ich uwierzyło na Jego słowo, a do tej kobiety mówili: Wierzymy już nie dzięki twemu opowiadaniu, na własne bowiem uszy usłyszeliśmy i jesteśmy przekonani, że On prawdziwie jest Zbawicielem świata. – *Oto słowo Pańskie.*

UMIARKOWANIE

Emerytowana nauczycielka. Pracuje jeszcze w zakładzie wychowawczym. Często swe pociechy cukierkami. Prosi, by ten, kto ma silną wolę, zjadł cukierka dopiero po zajęciach, a na razie zostawił je w zasięgu swojej ręki. Grupa liczy czternaście osób. Połowa zjadła cukierki natychmiast. Trzej następni załamują się w trakcie zajęć. Jeden się usprawiedliwia, że musiał zjeść cukierka, bo go rozprasał, myślał tylko o cukierku i nic nie mógł zrobić. Czwórka z radością sięga po cukierka dopiero po zajęciach. Nauczycielka ma dla nich słowa uznania i w nagrodę otrzymują jabłko podzielone na cztery części.

Rozmawiam z nią prawie dwie godziny. Interesują mnie te konkrety wychowania. Zastanawiam się, jak często dzieci mają dziś tak mądrych wychowawców. Chodzi o doskonale silnej woli i bardzo trudnej, a zarazem bardzo ważnej umiejętności umiarkowania.

Człowiek wpada w dwie krańcowości: albo przez nadmiar, albo przez

brak. Bezpieczna zaś droga prowadzi środkiem.

Sytuacje, w jakich można się znaleźć, są bardzo różne. Szczęśliwy kto umie bezpiecznie przejść obok pokusy posiadania, dobrowolnie rezygnuje z dóbr, jakie są w jego zasięgu. Gdy żołnierze Corteza zdobyli skarbiec Montezumy, tak obławowali się złotem, że w drodze powrotnej z racji tego obciążenia stali się łatwym łupem tubylców. Stracili nie tylko złoto, ale i życie. Ocaleni jedynie ci, którzy nie tknęli złota.

Z drugiej strony umiejętność mądrego dzielenia małych zapasów wody na pustyni niejednemu człowiekowi uratowała życie. Z cnoty umiarkowania zdajemy egzamin w sytuacjach trudnych. Ona zawsze jest częścią mądrości.

Izraelici szemrzący przeciw Mojżeszowi z powodu zbyt małej ilości wody nie zdają egzaminu z umiarkowania. Nie umieją ograniczyć się wyłącznie do tego, co konieczne do życia. Nie umieją poprzestać na małym. Daleko im do postawy św. Pawła, który umiał obfitować i umiał biedę cierpieć.

KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

825 "Kościół już na ziemi naznaczony jest prawdziwą, choć niedoskonałą jeszcze świętością". Członkowie Kościoła powinni dążyć do doskonałej świętości: "Wyposażeni w tyle i tak potężnych środków zbawienia, wszyscy wierni chrześcijanie jakiegokolwiek sytuacji życiowej oraz stanu powołani są przez Pana, każdy na właściwej sobie drodze, do świętości doskonałej, jak i sam Ojciec doskonały jest".

826 *Miłość* jest duszą świętości, do której wszyscy są powołani, "kieruje wszystkimi środkami uświęcenia, formuje je i do celu prowadzi".

827 "A podczas gdy Chrystus, święty, niewinny, niepokalany nie znał grzechu, lecz przyszedł dla prześlągania jedynie za grzechy ludu, Kościół obejmujący w łonie swoim grzeszników, święty i zarazem ciągle potrzebujący oczyszczenia, podejmuje ustawicznie pokutę i odnowienie". Wszyscy członkowie Kościoła, łącznie z pełniącymi w nim urzędy, muszą uznawać się za grzeszników. We wszystkich kąkol grzechu jest jeszcze zmieszany z dobrym ziarnem ewangelicznym aż do końca wieków. Kościół gromadzi więc grzeszników objętych już zbawieniem Chrystusa, zawsze jednak znajdujących się w drodze do uświęcenia: Kościół jest więc święty, chociaż w swoim łonie obejmuje grzeszników, albowiem cieszy się nie innym życiem, jak życiem łaski; jeśli jego członki karmią się nią, uświęcają się, jeśli zaś odwracają się od niej, obciążają się grzechami i winami, które stoją na przeszkodzie w rozszerzaniu się jego promiennej świętości. Dlatego Kościół cierpi i czyni pokutę za te grzechy, mając władzę uwalniania od nich swoich synów przez Krew Chrystusa i dar Ducha Świętego.

ABY PRZEKAZAĆ 1% PODATKU NA RZECZ CARITAS ¶ NASZEJ PARAFII NALEŻY WYPEŁNIĆ WNIOSEK W PIT-37. ¶ W ODPOWIEDNIACH RUBRYKACH WPISUJEMY: ¶

Umiar dotyczy nie tylko wartości doczesnych. Winien on być zachowany również w sferze ducha. Okres Wielkiego Postu to czas sprawdzania, w jakim stopniu stać nas na umiarkowanie. Wystarczy uważniej, z zegarkiem w rękę obserwować, ile czasu w ciągu dnia spędzamy przed telewizorem. Czy nie przeszkadza on w spełnianiu obowiązków? Czy oglądanie programu nie dokonuje się kosztem odpoczynku? Czy stać nas na wyłączenie telewizora po to, by spokojnie porozmawiać z domownikami, by przeczytać dobrą książkę lub przemyśleć poważne sprawy?

To samo dotyczy kupna wielu rzeczy. Człowiek umiarkowany zawsze pyta, o ile to jest mu potrzebne. Nigdy nie nabędzie rzeczy tylko dlatego, że się mu podobają. Jeśli kupuje rzecz potrzebną, płaci drogo, ale kupuje rzecz dobrą, by mogła służyć dłużej. **Nieumiarkowany albo kupuje, co zobaczy, albo dusi grosze i nic nie kupi, bo szkoda mu wydać pieniędzy.**

Umiarkowanie jest potrzebne w każdej godzinie życia. To ono decyduje o mądrym wykorzystaniu czasu, pieniędzy, sił. Ono stanowi fundament cierpliwości, spokoju, łagodności. Ono promieniuje pokojem i nawet w sytuacjach bardzo trudnych potrafi znaleźć rozwiązanie.

Szczęśliwe dzieci, których rodzice znają wartość zasady złotego środka i umieją tę zasadę im przekazać. Szczęśliwa młodzież, która spotkała wychowawcę wypełnionego pokojem umiarkowania.

PIT-37 ^(ZZ)	3/4
J. WNIOSEK O PRZEKAZANIE 1% PODATKU NALEŻNEGO NA RZECZ ORGANIZACJI POŻYTKU PUBLICZNEGO (OPP) Należy podać numer wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego (KRS) organizacji wybranej z wykazu prowadzonego przez Ministra Pracy i Polityki Społecznej oraz wysokość kwoty na jej rzecz.	
137. Numer KRS 0000225750	138. Wnioskowana kwota Kwota z poz. 138 nie może przekroczyć 1% kwoty z poz. 126, po zaokrągleniu do pełnych dziesiątek groszy w dół zł. gr
K. INFORMACJE UZUPEŁNIAJĄCE Podatnicy, którzy wypełnili część I, w poz. 139 mogą podać cel szczegółowy 1%, a zaznaczając kwadrat w poz. 140 wyrazić zgodę na przekazanie OPP swojego imienia, nazwiska i adresu wraz z informacją o kwocie z poz. 138. W poz. 141 można podać dodatkowe informacje, np. ułatwiające kontakt z podatnikiem (telefon, e-mail).	
139. Cel szczegółowy 1% Parafialny Zespół Caritas w parafii św. Augustyna, ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa	140. Wyrażam zgodę ☒
141.	
PIT-37 ^(ZZ)	3/4

Fundamentem umiarkowania jest silna wola. To ona potrafi oprzeć się pokusie nadmiaru i ona potrafi przeprowadzić człowieka bezpiecznie przez pustynię pragnienia, głodu i ubóstwa.

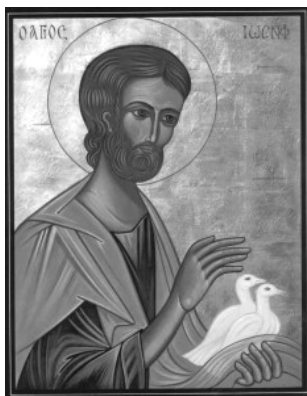
Praktyki postne, rezygnacja z papierosów, z kieliszka wódki, z kupna rzeczy niekoniecznych do życia, a więc różne formy wyrzeczenia, to na-

rzędzia doskonałące wolę. Osiągają one jeszcze większe rezultaty, gdy są ustawione pozytywnie. Nawiedzenie chorych, udział w *Gorzkich żalach*, pomoc małżonce lub małżonkowi. Świadomie podjęty wysiłek w tym kierunku daje człowiekowi poczucie twórczego wykorzystania dnia i wypełnia radością.

Ks. Edward Staniek

ŚW. JÓZEF WZOREM CNÓT

19 marca obchodzimy **uroczystość św. Józefa**. W sercu Wielkiego Postu liturgia wskazuje nam tego wielkiego świętego, jako przykład do naśladowania i jako opiekuna, do którego możemy się uciekać.

Św. Józef jest dla nas przede wszystkim wzorem wiary. Tak jak Abraham, żył zawsze zdając się bez zastrzeżeń na Bożą Opatrzność; dlatego stanowi on dla nas umacniający przykład, zwłaszcza wtedy, gdy

Bóg chce, abyśmy zawierzyli Mu na słowo, a więc nie mając jasności co do Jego zamysłu.

Jesteśmy wezwani do naśladowania św. Józefa także w pełnym pokory posłuszeństwie – cnocie, która wyraża się u niego w milczeniu i pracy w ukryciu.

Jakże cenna jest szkoła nazaretańska dla współczesnego człowieka, kuszonych przez kulturę, która najczęściej gloryfikuje pozór i sukces, niezależność i fałszywe

pojęcie wolności indywidualnej! Jakże potrzebne jest natomiast przywrócenie właściwej wartości prostocie i posłuszeństwu, szacunkowi i poszukiwaniu z miłością woli Bożej!

Św. Józef żył służąc swej Oblubienicy i Boskiemu Synowi; tym samym stał się dla wierzących wymownym świadectwem tego, iż panować znaczy służyć. Z jego przykładu mogą czerpać przydatną naukę życiową zwłaszcza ci, którzy w rodzinie, w szkole i w Kościele pełnią rolę ojców i przewodników. Myślę przede wszystkim o ojcach, którzy właśnie w

dniu poświęconym św. Józefowi obchodzą swoje święto. Myślę również o tych, którzy zgodnie z Bożą wolą pełnią w Kościele funkcję ojców duchowych. Niech św. Józef, którego lud chrześcijański

wzywa z wielką ufnością, kieruje zawsze krokami Bożej rodziny; w sposób szczególny niech wspomaga tych, którzy pełnią rolę ojców zarówno w sensie fizycznym, jak i duchowym. Niech na-

szym prośbom towarzyszy i wstawi się za nami Maryja, dziewicza Oblubienica Józefa i Matka Odkupiciela.

Św. Jan Paweł II

AKT POŚWIĘCENIA SIĘ ŚWIĘTEMU JÓZEFOWI

Święty Józefie, mój najmilszy Ojciec, po Jezusie i Maryi najdroższy mojemu sercu, Tobie się powierzam i oddaję, jak powierzyli się Twojej opiece Boży Syn i Jego Przczysta Matka. Przyjmij mnie za swoje dziecko, bo ja na całe życie obieram Cię za Ojca, Opiekuna, obrońcę i Przewodnika mej duszy.

O mój najlepszy Ojciec, święty Józefie, prowadź mnie prostą drogą do Jezusa i Maryi. Naucz mnie kochać wszystkich czystą miłością i być gotowym do poświęceń dla bliźnich. Naucz walczyć z pokusami ciała, świata i szatana i znosić w cichości każdy krzyż, jaki mnie spotka. Naucz pokory i posłuszeństwa woli Bożej.

O najdroższy święty Józefie, bądź Piastunem mej duszy, odkupionej Krwią Chrystusa. Czuwaj nade mną, jak strzegłeś Dzieciątka Jezus, a ja Ci przyrzekam wierność, miłość i całkowite posłuszeństwo, bo ufam, że za Twym wstawiennictwem będę zbawiony. Nie patrz na moją nędzę, ale dla miłości Jezusa i Maryi przyjmij mnie pod swą Ojcowską opiekę. Amen.

O G Ł O S Z E N I A

✓ W Wielkim Poście serdecznie zapraszamy na: Droge krzyżową w piątki o godz. 16.30 dla dzieci, o godz. 17.30 dla dorosłych, a o godz. 19.30 dla młodzieży; Gorzkie żale z kazaniem pasyjnym w niedziele o godz. 17.30; Jutrznie z Godziną Czytań o godz. 6.00 od poniedziałku do piątku.

Przypominamy, że za udział w nabożeństwach wielkopostnych można uzyskać odpust zupełny pod zwykłymi warunkami.

✓ Peregrynacja relikwii św. brata Alberta Chmielowskiego oraz kopii obrazu „Ecce Homo” rozpocznie się w naszej parafii 20 marca Mszą świętą o godz. 18.30. Szczegółowy plan peregrynacji w gazecie parafialnej. Zachęcamy do włączenia się przy tej okazji w dawanie jałmużny wielkopostnej w postaci pieniężnej, jako pomoc dziełom świętego brata Alberta. Dziękujemy za zaangażowanie!

✓ Rekolekcje parafialne pod hasłem: „Pan, Twój Bóg odnowi Cię swoją miłością” – zostaną poprowadzone przez ojca dominikanina Piotra Krzysztofiaka w dniach od 23 do 26 marca. Szczegółowy program dostępny w gablocie przed kościołem, w gazecie parafialnej oraz na stronie Internetowej.

✓ Zbieramy dary na paczki wielkanocne. Kosze wystawione będą przy wyjściu z kościoła 26 marca i 2 kwietnia. Wydawanie paczek 5 kwietnia w godz. od 10.00 do 13.00.

✓ Program peregrynacji relikwii św. brata Alberta i kopii obrazu „Ecce Homo”.

Poniedziałek 20 marca - godz. 18.30 Msza święta z wprowadzeniem relikwii;

godz. 21.00 Apel Jasnogórski

Wtorek 21 marca - na Mszach świętych o godz. 7.00; 8.00; 9.00 wystawienie relikwii św. brata Alberta;

godz. 15.00 – Koronka do Bożego Miłosierdzia; godz. 18.30 – Msza święta pożegnalna z możliwością ucałowania relikwii; godz. 20.00 – spotkanie Rycerzy Kolumba.

✓ Plan rekolekcji parafialnych pod hasłem: „Pan, twój Bóg odnowi Cię swoją miłością”.

Czwartek 23 marca - godz. 9.00 – Msza święta z nauką rekolekcyjną; do godz. 12.00 – adoracja NS wynagradzająca za nasze grzechy w duchu Objawień Fatimskich; godz. 18.30 – Msza święta z nauką rekolekcyjną;

Piątek 24 marca - godz. 9.00 - Msza święta z nauką rekolekcyjną; do godz. 12.00 – adoracja NS wynagradzająca za nasze grzechy w duchu Objawień Fatimskich; godz. 18.30 - Msza święta z nauką rekolekcyjną; godz. 19.30 – Droga Krzyżowa oraz nauka rekolekcyjna;

Sobota 25 marca - godz. 9.00 – Msza święta z nauką rekolekcyjną; do godz. 12.00 – adoracja NS wynagradzająca za nasze grzechy w duchu Objawień Fatimskich; godz. 18.30 – Msza święta z nauką rekolekcyjną. Przez cały dzień możliwość przystąpienia do sakramentu Spowiedzi św. w godz. 10.00 – 13.00 oraz 15.00 – 19.00.

Niedziela 26 marca - nauki rekolekcyjne na Mszach świętych o godz. 8.30; 10.00; 11.30 oraz 13.00.

Konto parafii św. Augustyna: 56 1240 2063 1111 0010 0087 4213

Prosimy o ofiary na pokrycie kosztów druku gazetki. Ofiarodawcom składamy serdeczne „Bóg zapłać”.

Redagują: ks. praf. Walenty Królak oraz parafianie.

www.swaugustyn.pl